

staaelse af de Krav, som nye Tider førte med sig. Pligttro, som hun var, følte hun sig altid nøje knyttet til Dansk Kvindesamfund som den Forening, i hvis Tjeneste hun stod, og med sin klare Forstand, sin vaagne Retfærdighedsfølelse og sit varme Hjærtelag sluttede hun sig efterhaanden varmt og uforbeholdent til Kvindesagen i det Hele.

Arbejdede hun end ikke direkte for noget af dens Hovedformaal, saa gjorde hun det indirekte, dels ved aabent at vedkende sig som Tilhænger af Kvindesagen, dels ved i sin Ledelse af Fæstekontoret at arbejde paa at skaffe de unge Piger, med hvem hun fik at gøre, saa gode Arbejdsvilkaar som muligt, ligesom hun altid var rede til at hjælpe dem med Raad og Daad.

Frk. Hansens store Personalbekendtskab i Forbindelse med den Agtelse og Sympati, som hendes Væsen indgød, skaffede hurtigt Fæstekontoret en stor Kundekreds, som det endnu kan glæde sig ved. Skønt hun i de sidste Aar paa Grund af Svagelighed maatte overlade en stor Del af Arbejdet til en trofast Medarbejder, Frk. Helene Bruun, var hun dog ikke uden personlig Indflydelse paa dets Ledelse.

Kort før Jul maatte Frk. Hansen paa Grund af en Galdestenslidelse underkaste sig en Operation, der trods sit tilsyneladende heldige Udfald havde Døden til Følge.

Aarhuskredsen har Grund til at mindes hende med stor Taknemmelighed.

K. Bjerre.

I Styrelsen for D. K. S's Aarhuskreds.

I Anledning af L. C. Schous Artikel.

Det var med Glæde, at jeg læste Hr. L. C. Schous Artikel i „Kv. og Sf.“ af 15. Dec. 06. Og efter hvad jeg kender til Stemningen hos nogle andre af Dansk Kvindesamfunds Medlemmer, er der sikkert en Del, der ikke har været mindre glade ved at læse den. Vi har, som Hr. Schou, været overbeviste om, at D. K. S. tager alt for mange — i sig selv udmærkede — men D. K. S. ikke desto mindre uvedkommende, Sager op, og derfor naturnødvendigt maa komme til at arbejde med mindre Kraft paa sit eget egentlige Program: lige Ret for Mand og Kvinde i alle sociale og politiske Stillinger.

Nu skriver Fru M. Bajer i sidste Nr. af „Kv. og Sf.“, at Hr. Schous Klage over D. K. S. er ganske uberettiget og efter Fru Bajers Mening er D. K. S., med sin nuværende alsidige Virksomhed,

netop særlig skikket til at drage Ungdommen ind i sine Rækker og i det Hele virke gavnligst for sit Formaal.

Det lille Billede Fru Bajer tegner af D. K. S.'s Virksomhed, „at man der ikke alene har at arbejde for at oplyse Kvinderne om alt, hvad der angaar Kvindesagen i snævrere Forstand, men tillige om alt, hvad der er oppe i Tiden af ædle og humane Bestræbelser. Ikke alene skal der arbejdes for Kvindens Rettigheder, men ogsaa for at opdrage hende til at se og gøre sine Pligter imod Samfundet“ — —. Har dette Billede ikke en slaaende Lighed med den ulyksalige Uddannelse, der i Reglen bliver Kvinder til Del? — Jack of all trades — master of none!

Det er kun Undtagelser af Kvinder, der ikke blev opdraget til at være Fuskere i hundrede Fag, i Stedet for, som vore Brødre, at faa Lov til som en Selvfølge at dygtiggøres i et enkelt, som vi havde Evner til. Skulde ikke den Slags alsidige Kvindeuddannelse være Skyld i, at D. K. S. føler sig forpligtet til at yde noget i alle mulige „ædle og humane“ Retninger?

Gid D. K. S. vilde prøve paa at ligne Mænd og den moderne Kvinde i med Energi og Egoisme at kaste sig over et eneste Arbejde og gøre det saa dygtigt som muligt — og saa stole paa, at Livet og det Agitationsarbejde, som de forskellige Foreninger med humane Formaal selv udfører, nok skal faa tænkende, retsindige Mennesker til at tage Standpunkt til de mangeartede sociale Op-gaver og Arbejde for dem, efter som det passer hver især.

D. K. S. har ingen Forpligtelse til at tage sig af sine Medlemmers Opdragelse ud over sit eget Program. Ligesaa lidt som man kan forlange af Fredsforeningen og For. til Dyrenes Beskyttelse, at de hver anden Gang skal holde Foredrag om Kvinders Valgret.

Vil D. K. S. blot med Ild og Kraft være vor aldrig trætte Anfører og Forkæmper i hvert enkelt Spørgsmaal, der vedrører Kvinders Ligestilling med Mænd, og give os Oplysning om, hvad der juridisk, socialt og politisk vedrører denne Ligestilling, kan ingen vist med Rette forlange mere af en Forening.

Og jeg er vis paa, at Hr. Schou har Ret i, at den Ungdom, som det vil være godt at faa med i dette Arbejde, fordi den kan blive ivrig og varm for sine Idealer, den vil langt bedre forstaa, hvad det egentlig er D. K. S. vil, naar Foreningen tidlig og sildig har travlt med, hvad der for den bør være Alfa og Omega.

Anna Koefoed.